

Men naar saa det ærede Flertal foreslaar en ny Plan, vil jeg ikke sige, at det her har været lykkeligere end Regeringen, tværtimod. Det ærede Flertal foreslaar en ny Plan, og Grundtanken i denne er jo, at det kongelige Biblioteks gamle Bygning, som fremfor alt paa Grund af sin Brandfarlighed var ubrugelig som Bibliotek, nu skal bruges til Rigsarkiv, hvad der jo i lige saa høj Grad kræver Brandsikkerhed. Det er noget, der bringer alle til at studse. Nu maa man jo antage, at det ærede Flertal vil gøre denne Bygning brandsikker, og jeg tror ogsaa, der kommer en Antydning deraf fra den ærede Ordfører; men der foreligger ikke for Udvalget eller for Tinget noget som helst til Oplysning om, hvorvidt denne Bygning bliver brandsikker. Ikke det mindste foreligger derom. Den ærede Ordfører har kun sagt, at Bygningen skal fuldstændig omkalfatres baade i det Ydre og i det Indre. Han anser det for rigtig baade af Hensyn til Lovforslagets Formaal og mærkeligt nok ogsaa af Hensyn til Bygningen selv. Han vil nemlig ikke have, at den gamle Bygning skal bevares som et Friluftsmuseum. Dette beror jo paa en fuldstændig Misopfattelse fra den ærede Ordførers Side af, hvad der tilsigtes af dem, der tænke paa Bevaringen af denne gamle Bygning eller overhovedet af gamle Bygninger, som ere værd at bevare. Der var en Tid, som ligger ganske nær, hvor man tænkte paa at bevare Bygninger uden at tænke paa, hvad de skulde bruges til, men det er det Fremskridt, der er gjort i de seneste Aar, at ingen tænker paa at bevare en gammel, ellers til Bevaring værdig Bygning, uden at han først tænker paa, hvad den skal bruges til, og som en af Betingelserne for Bevaringen stiller den, at den kan tjene et godt Formaal og fyldestgøre det. Under anden Forudsætning er der heller ikke af nogen tænkt paa at bevare det kongelige Biblioteks gamle Bygning. Paa at bevare den som Friluftsmuseum har der aldrig været tænkt.

Men den ærede Ordfører vil have den omkalfatret, han mener, at Bygningen fortjener det; thi i det ydre, siger han, skal Bygningen ikke være saadan, som den er eller oprindeligt har været, men den skal være i samme Stil som det kongelige Slot og Rigsdagsbygningen, som nu genopføres, det kræver Skønheds- eller Arkitekturhensyn. Ogsaa dette tillader jeg mig at mene er en fuldstændig Misforstaaelse af de Krav, som bør stilles til Bygningens Ydre.

Man behøver ingenlunde at kræve, at de ere opførte i den samme Stilart, men man skal blot stille det Krav, at de passe til hinanden paa de Steder, hvor de ligge, og at de i deres Ydre ikke disharmonere. Jeg tror derfor, at den ærede Ordførers Betragtninger her ligeledes bero paa en Misopfattelse.

Naar den ærede Ordfører fordømmer den gamle Bygning ogsaa med Hensyn til det indre, idet han om den store Sal, som Bygningen indeslutter, og som der lægges særdeles Vægt paa, siger kort og godt, at den egentlig er grim med Undtagelse af Gulvet, tillader jeg mig ogsaa at tro, at det egentlig er et paa Skemaer bygget Skønhedsbegreb, han her følger. Naar han vil frigøre sig fra de skematiske Forestillinger om, hvilket Forhold der skal være mellem Længde og Bredde og andet saadant, og derimod vil følge blot, hvad et naturligt og dannet Øje tilsiger, vil han absolut som de fleste i vort Land sige, at denne store Sal er en skøn Sal. Jeg tvivler nu ganske vist om, at det vil kunne lykkes mig at overbevise den ærede Ordfører derom.

Mere heldig vil jeg dog antage, jeg kunde være ved at tale imod, hvad han siger om de Autoriteter, som Udvalget i disse Spørgsmaal har raadspurgt, nemlig Arkitekterne Professor Hans Holm og Professor Martin Nyrop. Det er allerede af den ærede sidste Taler, det ærede Medlem for Københavns 10ende Valgkreds (P. Knudsen), sagt, at den Gengivelse af disse Mænds Ytringer, som det ærede Flertal har tilladt sig i Betænkningen — en Frihed, som for Resten ikke var ganske uomtvistelig, men som Flertallet altsaa har tilladt sig at tage —, vistnok er af tvivlsom Rigtighed. Det ærede Medlem for Københavns 10ende Valgkreds gjorde opmærksom paa, at disse Mænd i hvert Tilfælde kun have sagt, at den Plads, der ligger bag ved det kongelige Biblioteks gamle Bygning, ikke maa bebygges, og at de Bygninger, som findes der, bør fjernes, men de have ingenlunde sagt, at deres Fordringer dermed ere udtømte, eller at de arkitektoniske Hensyn og Pladshensynet dermed ere tilfredsstillende. Maa jeg tillade mig at bringe i ærede Udvalgskollegers Erindring, at disse to Arkitekter have udtalt meget mere end det. Ærede Medlemmer ville vist, naar de høre det, skønne, at det er rigtigt, og jeg udtaler det uden fjerneste Tvivl om, at disse to Arkitekter, hvis de blive bekendte dermed,